Beretning til Præsteforeningen
fra Foreningen af fængsels- og arresthuspræster

Den 15. september 2021

Fakta og oplysninger om vores arbejdsområde:

Antal arresthuse	**35 + afdelinger i 6 statsfængsler + Københavns Fængsler (3 afdelinger)**
Antal arresthuspræster (kun arresthuspræster, rådighedsordning eller kvoteret stilling)	**37**
Antal fængsler	**13**
Antal fængselspræster (både åbne og lukkede fængsler, nogle i kvoteret stilling, og nogle betjener også en arrest)	**19 (heraf 13 i en kvote på 50 % eller mere)**

Om vores arbejde gælder det, at vi har meget forskellige ansættelses- og arbejdsvilkår, og vi som bestyrelse for Foreningen af fængsels- og arresthuspræster har det som vores ***opgave at klæde alle bedst muligt på til arbejdet og at navigere i regi af Kriminalforsorgen.***

Som i så mange andre sammenhænge har ***coronapandemien*** sat den helt store dagsorden for, hvordan den sidste tid er gået. Rigtig mange fængsels- og arresthuspræster har i lange perioder ikke kunnet arbejde i fængslet/arresten, og i det hele taget har tiden været svær, for Kriminalforsorgen har gjort alt for, at vore fængsler og arresthuse ikke skulle blive steder med høj smittespredning. Dét har bevirket, at man ikke har ønsket at tage nogen chancer, og så har fængsels- eller arresthuspræsten været hjemsendt. Det har samtidig medført ***en svær opstartsfase***, for meget af vores arbejde er relationsarbejde, som er baseret på lang tids opbygning af tillid og kontakt mellem indsat og præst, og dén relation har i sagens natur været svær at opretholde.

Flere af arresthuspræsterne – i alt 17 – har ikke tilknyttet en kvote til stillingen som arresthuspræst, men betjener alene arresterne via rådighedsordningen, mens de øvrige har tilknyttet en mindre kvote til deres stilling. Vi har meget brug for, at ***alle får tilknyttet en kvote***, så det arbejder vi for, for uden en kvote er det svært at gøre fyldest i hverdagen og bevare gnisten. Det er mildt sagt ikke særlig tilfredsstillende og øger ikke arbejdsglæden. Vi er glade for, at et biskoppeligt udvalg, som varetager vores interesser, er lydhøre og forstående og taler vores sag over for bispekollegiet, når det gælder stillingssammensætning og stillingsforhold.

Ydermere har vi ***brug for at få tildelt lønnet ledelse*** på linje med f.eks. sygehus- og værnspræster, således af nogle af os, der har fingeren på pulsen i det daglige arbejde inden for det system, som Direktoratet for Kriminalforsorgen udgør, kan yde kvalificeret rådgivning og støtte til vores medlemmer. Det er ikke alt, den enkeltes provst og tillidsmand kender til og kan hjælpe med og

svare på, og vi er derfor i færd med at få tilført midler, så vi kan ***ansætte en/to personer i en koordinerende stilling*** på i alt 100 %, dvs. i en ledende stilling med koordinerende opgaver, så den enkelte kan blive bedre hjulpet i hverdagen gennem sparring af den ene eller anden art (overblik over alle medlemmer og steder og afkroge, regler, supervision, kurser, kursusdage, samling af 'fængselspræstemateriale', hjemmeside, kontakt til diverse myndigheder, repræsentation i ind- og udland m.v.).

Et stort problem for os, der arbejder bag murene, er ***den øgede sikkerhed og kontrol***, ligesom det er et stort problem, at ***der mangler mange fængselsbetjente***. Det medfører, at vi af og til oplever at gudstjenester og andet må aflyses med kort varsel, for der er ikke økonomi/personale til at opretholde ro og orden, lyder argumentet.

Ydermere er der ***flere og flere indsatte*** i de enkelte fængsler, og dette ***kombineret med en meget øget sektionering*** er et meget stort problem og en meget stor udfordring for os og for de indsatte. Flere af fængselspræsterne må holde rigtig mange gudstjenester for at kunne yde bare en nogenlunde rimelig kirkelig betjening af de indsatte, en betjening, som rigtig mange indsatte kalder på og værdsætter. Især gælder det de steder, hvor der højst må være otte til gudstjeneste (og undervisning m.v.) ad gangen, for i et stort fængsel er det lig med rigtig mange gudstjenester.

Det er ikke meget, der foregår bag tremmer af resocialiserende arbejde, og når så også præstens arbejde gennem gudstjenester og studiekredse og andet må aflyses, er det stærkt demotiverende for mange af de indsatte, ligesom det er stærkt demotiverende for præsten selv. Desuden er det et eksempel på, at det er et psykisk hårdt miljø, vi arbejder i!

Jo, nogle indsatte – især de danske – tilbydes skolegang og arbejde, men kan vi som samfund være bekendt, at de indsatte bliver behandlet som de gør uden mange resocialiserende tiltag og uden at der er midler til at afholde noget så vigtigt som gudstjenester?

Som nævnt er der på grund af mangel på afsoningspladser sket det hér i nyere tid, at der sidder ***mange flere*** og afsoner ***i fængslerne nu end tidligere***. Det gælder for eksempel *Ellebæk, Horserød, Københavns Fængsler, Nyborg, Renbæk, Sdr. Omme og Storstrøm*. Det rejser dét spørgsmål, hvornår der bør ansættes mere end den nuværende præstebetjening, typisk mere end hvad én præst kan klare, og dét vil vi via vores kontaktbiskopper tage op dels med Kirkeministeriet og dels med Direktoratet for Kriminalforsorgens ledelse. Alt sammen, fordi behovet for en præst, som man kan benytte sig af til samtaler, undervisning og gudstjenester, er ganske enormt stort.

Og når de ovenstående problemstillinger så er ridset op, vil jeg også sige, at dét er være fængsels- eller arresthuspræst er noget, langt de fleste af os er ***glade for og stolte af*** at være. Og hvorfor? Fordi det bare giver så god mening at være ansat '*bag tremmer*', og fordi vi mærker, hvor vigtigt, det er for mange indsatte, at præsten kommer på besøg. Mange indsatte får ikke mange besøg, men præsten kommer – og kommer præsten ikke til aftalt tid, for eksempel fordi der også er andre opgaver, der skal løses andre steder, giver mange udtryk for, hvor skuffede, de er.

Jeg plejer at sige, at vores besøg, undervisning og gudstjenester ikke gør de indsatte til de rene englebørn, men bare dét at de indsatte føler, at ***de bliver taget alvorligt som mennesker***, er værdifuldt, og når vi mærker, at vi er med til at skubbe dem bare en lille smule i den rigtige retning - hvad det så vil sige - går vi glade hjem. ☺

Noget andet, vi glæder os over, er ***den indbyrdes sparring***. Vi drøfter stort og småt på mailbasis, og vores årlige fængsels- og arresthuspræstekursus i regi af FUV er også et helt nødvendigt åndehul i hverdagen.

Vi nyder også godt at sparringen med Præsteforeningens sekretariat, og som delforening ***takker vi for dækningen af vores udgifter***, når vi holder bestyrelsesmøder, ***ligesom vi takker for at blive inviteret med til det årlige repræsentantskabsmøde.***

Samtidig også ***et lille pip til Præsteforeningens Hovedbestyrelse*** efter at have været en del af repræsentantskabsmødet og fulgt arbejdet som repræsentant for fængsels- og arresthuspræsterne i nogle år: ***Det er godt nok ikke meget, det fylder, hverken i spalterne i Hovedbestyrelsens årsberetning eller i dagsordenen på repræsentantskabsmødet, hvad det vil sige at være funktionspræst.*** Mangt og meget handler om at være sognepræst med alt, hvad dertil hører, og for eksempel er der et helt kapitel i den aktuelle årsberetning, der hedder *Bolig*, hvorimod der intet står om de mange funktionspræsters arbejdsforhold (sygehuspræster, værnspræster, fængsels- og arresthuspræster m.fl.).

Jeg er med på, at der fra tid til anden holdes en funktionspræstekonference, men det batter lissom ikke så meget for dem, jeg repræsenterer og som virker 100 % som funktionspræst (og 0 % som sognepræst).

Jo, én ting står der om funktionspræster i årsberetningen, nemlig at Præsteforeningen har indgået ***aftale om funktionstillæg og engangsvederlag*** for beredskabspræster og værnspræster samt præster, der er valgt til funktionen som daglig leder. Vi har i sagens natur ikke spor imod, at disse funktionspræster har fået tilført ekstra lønmidler, og ***vi kunne ønske os, at vi, der arbejder mere i det skjulte og bag tremmer, også bliver tilgodeset ved en lignende lønforhandling***, for eksempel gennem et faretillæg og begrundet i et særdeles hårdt miljø at arbejde i.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at du ***ovenfor finder en oversigt*** over, hvor mange vi er i vores 'familie', nemlig i alt 56 fængsels- og arresthuspræster, og vi betjener tilsammen 35 arresthuse og 13 fængsler.

Alle relevante papirer inden for vores område er desuden samlet i en ***håndbog***. Håndbogen kan læses på Præsteforeningens hjemmeside under delforeninger og ellers på min kirkes hjemmeside: www.frederikssundkirke.dk/kontakt

Venlig hilsen Thomas Munk Rønberg, formand for FFA

Foreningen af fængsels- og arresthuspræster v/ formand Thomas Munk Rønberg
Vibevej 4 • 3600 Frederikssund • Tlf 2670 6813 • tmr@km.dk • www.frederikssundkirke.dk